

MOSOLYGÓK LAPJA

2024. január

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület közéleti, kulturális lapja

Földvár kincsei

A kétéves COVID szünetet követően a tavalyi esztendőz hasonlóan örömeinkre január elsején ismét hallhattuk a Balatonföldvári Fúvószenekar Újévi Koncertjét. A több, mint 60 tagú zenekart - ahogy mindig - Kapus János dirigálta, ezúttal is kiválóan. Az impozáns műsor a cirkuszok világát idézte az ókortól napjainkig. Merthogy cirkusz az egész világ! Pláne a magyar valóság! A fúvósok a Ben-Hur című film fergeteges zenéjével indítottak, aminek - talán nem mindenki tudja - a magyar Rózsa Miklós volt a szerzője. A tizenegyedik záró darab Brian Tyler szerzeménye, ami a Forma1 világát zenésítette meg. A többi köztes, világhírű zenemű a gladiátorok, az állatidomárok, a karneválok hangulatát hozták. Egy fantasztikus porondmester, Várszegi Balázs konferált, vagyis segített megérteni a látottakat és hallottakat. Szólót énekelt Péter Kincső, a szóló xilofont Csontos-Petró Kata, a szóló szaxofont Hári László szólaltatta meg. A műsor színvonalához méltó volt Csapó Tamás kép és film összeállítása.

Ha elfogadjuk, hogy az ünnep kilépés a mindennapok egyhangúságából, akkor ünnepelni valójában csak zenével lehet. A zene túlvisz a világ azon részén, ami az értelmünkkel felfogható. A zene rést nyit a normális ember számára felfoghatatlan és feldolgozhatatlan végtelenre. Mert a zene nem az eszünkhöz szól, hanem az érzelmeinkre hat. A zenét nem kell megérteni, csak hagyni, hogy a hátára vegyen, magával ragadjon. A zenehallgatás nem más, mint egy nagy utazás. Utazás térben, utazás időben.

De egy újévi élő koncert nem csak a fülnek, hanem a szemnek is nagy élmény. Az első sorban ülve láthattam az átalakulást. Láthattam, hogy az eleinte egymással beszélgető tini lányok és fiúk, idősebbek és még idősebbek hogyan válnak egyé. Egy zenekarrá. A Bajor Gizi Közösségi Ház zsúfolásig tele, minden ülőhely foglalt, körben a falnál is állnak az emberek. A zenészek arcán némi izgalom, enyhe feszültség. Még nem egymásra, még nem a zenekarvezetőre figyelnek, magukat készítik fel. Hangszereiket igazgatják, leginkább simogatják. Azután a karnagy fellép a pódiumra. Csend üli meg a termet. A közönség elné-

mul, a zenészek arca kezd egymásra hasonlítani. A hasonlatosság oka az odaadás. A szépszemű tini lányok, mert leginkább a szemüket látni, a komoly tekintetű fiúk teljességgel átadják magukat a zenének. Janó felemeli a karmesteri pálcát, int és megszólalnak a hangszerek. Abban a pillanatban az arcokról eltűnik a feszültség. Kizáródik a világ zaja. Csak a zene marad. A karmesterrel és a zenésztársakkal. No meg a közönséggel. Mert a város zenészei nem csak a maguk örömeire, hanem a mi örömeinkre is zenélnek. Meg akarják velünk osztani azt az életérzést, amit alkotás közben ők átélnek. A terem lassan harmonikus egységgé válik. A közönség beletapsol a zenébe, lábával veri az ütemet, ringatózik székében az ütemekre. Már a nagydímet is a karmester vezényli. Mindenki szeret mindenkit, lélekben megsimogatja a mellette, a mögötte és az előtte ülőket. A számok végén, taps, sőt vastaps! Az előadás végén mindenki pezsgőt kap. Nagyzenei kísérettel állva énekeljük a Himnuszt. A végén pillanatnyi csend, aztán koccintás és üdvözlés. Boldogság.

Az ilyenfajta együttlétek Földvár legnagyobb értékei. Nem a fejlődésnek álcázott és hirdetett környezet és városkép-rombolás az érték. Nem az új kikötő a Nyugati strandra, nem a kilátó, nem az új szabadtéri színpad, meg a többi presztizs beruházás, mert azok nem értünk, itt élőkért, hanem másokért, mások hasznára épülnek. Ezek állítólag a turizmust fejlesztik. Pedig a turizmus fejlődésének egy mutatója van: a helyiek hogyan érzik magukat saját városukban? Boldogok-e? Van-e vendégcsalogató mosoly az arcukon? Van-e megosztható remény és szeretet a tekintetükben?

Nos, ezekre a kérdésekre kaptunk választ a Fúvószenekarunk újévi koncertjén. Csak mosoly, csak remény, csak szeretet ült az arcokon. Szinte tapinthatóan éreztük, hogy szeret minket a városunk. Ezt a szeretetet Kapus Janó, Dojcsák Edit és minden zenész éreztette velünk. Bizton reméljük ez az újévi szeretetáradat kitart városunkban egész évben.

Köszönet és hála ezért az évköszöntő koncertért!

Herényi Károly

Ahol a tudatlanság beszél, ott az intelligencia hallgat.

In memoriam

Kurdi István

(1954 – 2019)

Idén januárban lenne 70 éves, aki fájdalomkora már lassan 5 éve, sajnálatosan fiatalon igazolt az égi futball pályákra. Egy 3 fiúból álló neves futball dinasztia középső másodszületett tagjaként neki adatott meg a legsikeresebb pályafutás. Képességei alapján nem érdemtelenül. Tartom amit a nekrológban írtam, hogy egykoron a balatonföldvári labdarúgás állócsillaga volt. Azokat a parádés megoldásokat, melyeket csak ő volt képes bemutatni, soha nem lehet elfelejteni. Már 15 évesen bekerült a balatonföldvári felnőtt csapatba, ahol egy rövid siófoki kitérővel 34 éves koráig játszott. A legendás Tabák Endre „főszerkesztette” Labdarúgás c. korabeli szaklapban a fotója is megjelent, amint a Balaton part leghosszabb hajú fodrászaként kapura tör.

Szerencsénkre a futballista gének tovább öröklődtek, hiszen fiai Péter és Dani a mai napig erősítik városunk csapatát.

Életútja amely Szántódról indult, és Köröshegyen fejeződött be fájdalmasan korán ért véget.

Az elemi iskola alsó tagozatát Szántódon, a felsőt Balatonföldváron végezte. Ezt követően Siófokon kitanulta a

fodrász mesterséget, későbbi sógorával és üzlettársával Koseluk Mátyással, akivel 33 éven keresztül alkottak legendás párost a fodrász szakmában. Helyesebb talán szakma helyett elhivatottságról beszélni, hiszen mindketten szüleiktől örökölték, és tanulták az alapokat.

Egykori munkatársai halk szavú, ám humorát soha el nem veszítő emberként, ideális kollégaként emlékeznek vissza rá. Mindenki, mindig, minden körülmények között számíthatott rá, igazi közösségi EMBER volt. Azt vallotta: „nem az a fontos, hogy nagy ember legyél, már az is szép, ha ember tudsz lenni.” Neki sikerült!

Victor Hugó írta valahol: „ Próbálg meg úgy élni, hogy ne vegyék észre ott ahol vagy, de nagyon hiányozzál onnan, ahonnan elmentél.”

Kurdi Pista így élte az életét, és nekünk nagyon hiányzik! Amíg élünk, őrizzük emlékét!

Sz.J.

Mit mutat a kristálygömb?

Erre mi is szeretnénk tudni a választ, mint mindenki más a világon, nevezetesen, hogy mit hoz az új sz Tendő?

Van legalább 3 dolog, amit remélünk: békét, egészséget, méltó életet! De legyünk őszinték, ezek nagyon kis mértékben múlnak rajtunk.

Van viszont egy olyan közös ügyünk, amiért nagyon is tudunk tenni. Ez pedig a jelen állapot szerint június 9-én esedékes önkormányzati választással kapcsolatos. Nem titkoljuk, mi mosolygók hisszük, hogy új időszak veszi kezdetét Balatonföldváron. Erről nem csak most kezdünk beszélni, az egyesületünk immár 4 éve ennek szellemében tevékenykedik, amit a havonta megjelenő

Mosolygók Lapja révén nyomon lehetett/lehet követni. Ebből az is következik, hogy számunkra 2024 a vizsga éve lesz. Fél év múlva ki fog derülni, hogy mennyien gondolkodnak úgy, mint mi, mennyien akarják azt a változást, amit mi nagyon. Biztató jelek vannak, pl. a facebook csoportunk közel 3.100 fős közössége, de a bizonyítványunkat június 9-én állítják ki az emberek. Mi mindenesetre optimistán várjuk az új esztendőt, és ha sikerünk lesz, abból az következik, hogy sokkal több embert láthatunk majd mosolyogni városunkban. Ez a mi küldetésünk, amit büszkén vállalunk!

Boldog Új Évet Balatonföldvár!

„Senkit nem hagyunk az út szélén!”

Ez a nemes, megnyugtató gondolat a miniszterelnöktől ered, s amennyiben igaznak bizonyul, minden magyar állampolgár megnyugodhat(na).

A kijelentés jó pár évvel ezelőtt hangzott el, és ha arra gondolunk amire ő maga hívta fel a figyelmünket („ne azt nézzék, hogy mit mondok, hanem azt, hogy mit teszek”), akkor támad egy szörnyű gyanúnk. Nevezetesen az, hogy a mondat másik felét már nem osztotta meg a nyilvánossággal: mármint azt, hogy ezt csak a saját embe-reire értette.

És ebben az ügyben tartotta is a szavát. Olyan ugyanis nem nagyon tapasztaltunk, hogy valakit, aki a Fidesz kegyelméből került hatalomra, vagy zsíros állásba, és ha megbukott, vagy lopáson érték, alkalmatlannak minősítették, és menesztették volna. Ez a megoldás náluk, a NER rendszerében nem létezik. Olyan viszont igen, hogy

érdemei (?) elismeréseként kitüntetést ajándékoznak neki, és „**felfelé buktatják**”. Azaz a józan észnek ellentmondva magasabb beosztásba helyezik, még akár úgy is, hogy az a bizonyos beosztás korábban nem is létezett. És képesek hazug módon azt állítani, hogy ilyen értékes emberre magasabb pozícióban van szüksége a hazának.

Hogy az illető pártember meddig marad az eredeti posztján, az sokban függ az utánpótlástól, ugyanis a Fidesz láthatóan káderhiánnyal küzd. Nem csak Budapesten okoz gondot főpolgármester jelöltet találni, ez más településeken is fejtörést okozhat, pedig komoly gépezet dolgozik rajta.

Jó példa erre Szekszárd Önkormányzata, ahol a fideszes polgármestert összeférhetetlenség miatt felmentette a képviselő testület 2023-ban, amikor még lehetett volna időközi

választást kiírni, de nem tették, így a helyzet úgy áll, hogy 2024 októberéig alpolgármester vezeti a várost.

Vannak arra utaló jelek, hogy más településen is keresik a megfelelő utódot, de nem találják. Pedig biztos nem azért, mert nem volna szakmailag rátermett egyén, sokkal inkább azért, mert nem elég lojális a hatalomhoz. Ez pedig súlyosan kizáró tényező. Azt még csak óvatosan merem feltételezni, hogy egyre kevesebb azok száma, akik nem akarnak ebben a kilátástalan, megkockáztatom veszélyeket hordozó politikai környezetben szerepet vállalni. Mert egy gondolkodó ember számára ugyan csábító lehet a zsíros bankszámlákról szóló szíren hangokat hallgatni, de az út végén könnyen szembe jöhetnek az igazságszolgáltatás és a büntetésvégrehajtás fura urai, akik felmutatják „Ajátéknak vége” feliratú táblát.

Sz.J.

Baranyi Ferenc: Magyarok

Nem balsors tég. Ne ámítsuk magunkat.

Saját balfácánságunk karma tég.

*Akárhogy is színezzük át a múltat:
a tónus főleg miattunk sötét.*

Az nem lehet, hogy annyi szív hiába

onta vért – írta szózatós Mihály.

Sajnos, lehet. Eltékozolt csatákra

vádlón vetül sok-sok fölös halál.

*Hősiességnek lelkes maflaságot
beállítani itt mindig divat.*

Bolond virtus a falnak-rohanás ott,

hol bonthatókká málltak a falak.

S ha volt is néhány hű kebel, amely nem

balgán hevülve szolgálta honát,

azt látja, szellemként ha visszalebben,

hogy népe sorsa egyre mostohább.

Szemléli az ország fölött suhanva

hazája halmozódó szennyesét,

és felzokogja a mennyboltozatra:

ezért volt annyi áldozat? EZÉRT?

Ezért a csúnyán elprédált jövőért,

átmázolt múlttól bűzlő jelenért,

melyben erény a dölyfös eszelősség

s a tehetségtelenség nyer babért?

(Midőn ezt írtam, szürke volt az égbolt,

harcom feladni volna számos ok,

legyinhetnék lemondóan: elég volt!

De nem tehetem. Még költő vagyok.)”

SZÁNTÓDPUSZTA, A FŐNIX MADÁR

Tavaly december 15-én jeles esemény színesítette környékünk adventi időszakát. Hivatalosan is megnyitotta kapuit a tulajdonosváltáson, komoly felújításon, valamint szervezeti átalakításon átesett Szántódpusztai Majorság.

Három és fél évvel ezelőtt jelent meg a Mosolygók Lapjában „Tíz év magány” című írásom, mely az akkori kétségbeesztő állapotokon elburjánzott aggodalmaimnak adott hangot. Elhanyagoltság, élettelenség, közöny és lepusztultság jellemezte akkoriban a skanzen egészét. Azon polemizáltam akkortájt, hogy vajon tényleg megeshet-e velünk az a csúfság, hogy egy akkora értéket, mint amit a Szántódpusztai Látogatóközpont képvisel, hagyunk csak úgy az enyészet szorgos kezei között veszni? Mára egyértelművé vált, hogy ez - sokunk nagy örömeire és nem kis megkönnyebbülésére - végül is nem így történt.

Azt gondolom, az mindenképpen szívderítő - történjen ez bárhol is a világban -, mikor egy nagyon komoly történelmi gyökerekkel bíró, páratlan adottságú, egykor ragyogó fényben tündöklő, majd aztán már-már teljes pusztulásra ítélt komplexum, mint egy fénix madár, egyszer csak feltámad poraiból. Az, hogy ez kis hazánkban történt, további jókedvre adhat okot. Az pedig, hogy közvetlen környezetünk büszkélkedhet egy ilyen látványos feltámadással, csak fokozza elégedettségünket. Hisz lássuk be, manapság nem pont az efféle sikertörténetek jellemzőek mifelénk, sem közeli, sem távoli ország-részeinkben. A valóban felhőtlen örömködés érdekében - megőrizvén ennek az írásnak a politikai sterilitását - itt ezt a szálát el is varrnám.

E helyett elevenítsük fel inkább a projekt tényszerű történéseit, melyek Szántódpuszta számára ezt a dicsérni való változást elhozták. Némi szójátékkal élve, kezdjük a puszta tényekkel:

A Majorság korábbi fenntartójától, a Helikon Kastélymúzeum Közhasznú Nonprofit Kft.-től a NÖF (Nemzeti Örökségvédelmi Fejlesztési Nonprofit Kft.) fennhatósága alá került. Az új tulajdonos a GINOP-7.1.9-17-2018-00010 azonosító számú, „Szántódpuszta Majorsági épületek fejlesztése és látogatóközpont létrehozása I. ütem” c. projekt keretében, európai uniós pályázaton nyert 1.904 MRD Ft-ból kezdte meg a felújítást 2020-ban. Ennek első üteme mára befejeződött, megteremtve a lehetőséget arra, hogy a látogatóközpont újfent élettel, programokkal és - közel sem utolsó sorban - látogatókkal teljen meg.

A rekonstrukció végéhez közeledtével új létesítményvezető került a komplexum

élére, Kresz Tamás személyében. Az e cikk kapcsán létrejött személyes találkozónk alkalmával számomra rögvest kiderült, hogy Tamás érkezésével nem csak új vezető, hanem teljességgel új szemlélet is beköltözött a skanzenbe. Gyerekkorából eredő személyes kötődése, alapos felkészültsége a Majorság eddigi történetéből, a korábbi üzemeltetés hibáinak részletes analizálása, és az ezekből okuló új koncepció kidolgozása garanciát jelenthet rá, hogy Szántódpuszta nem csak külsejében újul meg általa. A nehézségek a felújítás befejezésével se érnek véget, sőt, bizonyos szempontból csak most kezdődtek. A hely adottságaihoz méltó élettel kell megtölteni a komplexum szinte összes elemét, hosszútávon életképes profilokkal és üzemeltetőikkel, miközben vissza kell szerezni a hely utóbbi években számtalan módon megtépázott nimbuszát. Mindezt fenntartható, vegytisztán piaci alapon, egy nem feltétlenül derús gazdasági érdekből és környezetben. Be kell vallanom, első találkozásunkkor voltak kétségeim ennek teljes sikeressége kapcsán. Aztán ahogy elkezdtem követni a Majorságban történő eseményeket és fejleményeket, úgy váltam egyre derűlátóbbá. A skanzen korábbi „lelke”, a lovasudvar szerencsére hamar jó kezekbe került, így a gyönyörűen felújított lovarda életre kelése adhatta az első reményteli szívdobbanásait a megújult létesítménynek. Majd hétről hétre, néhol napról napra ébredtek fel csipkerózsika álmukból, kapcsolódtak be a vérkeringésbe, és váltak aktív tagokká a további épületek, területek is. Autentikus, helyhez illő tartalommal, néhol megújult, máshol teljesen új funkciókkal. A teljesség igénye nélkül: termelői piac, számtalan időszakos és állandó kiállítás, ajándékbolt, játszótér, baromfiudvar, állatsimogató várja már most is a látogatókat. A jövő nyárra tervezett „teljes foglalkoztatás” jegyében pedig még több nagyágyú állhat majd a látogatók szolgálatába. Úgy, mint az Öreg Csárda, a Kertmozi, és egy új tematikájú akvárium. Bizsergető érzés már most arra gondolni, hogy jövő nyáron már egy teljesen megújult, élettel és látogatókkal teli Majorság lesz majd a „szomszédunkban”, mely vélhetően büszkeséggel tölt el mindenkit. Nem vagyok turisztikai szakember, de laikusként úgy gondolom, hogy ennek a környéknek egy „jó formában lévő” Szántódpusztára idegenforgalmilag akkora szüksége van, mint egy falat kenyérre. Hisz ez a hely így valóban - és nem csak nevében - attrakciónak számít, nagyon komoly értékekkel, vonzerővel, temérdek programlehetőséggel, akár a nyári főszezonon kívül is. A látvány szintén négy évszakos, a hely páratlan hangulat pláne. Árad belőle valami

olyasféle megnyugtató szellemiség, ami azt az illúziót kelti bennünk, hogy ez az örülden rohanó világ egykoron ezen a pár hektáron megállt egyet pihenni, és feledékenységeiben itt hagyott számunkra egy falucskányit abból a milióból, amilyen párszáz éve volt az élet.

Szerencsére a visszajelzésekből úgy tűnik, hogy rengeteg embernek alakult ki - vélhetően még a korábbi fénykorban - olyan erős érzelmi kötődése Szántódpusztához, amit az idő vas foga, és a látogatóközpont későbbi hányatott sorsa sem tudott annulálni. Joggal reménykedhetünk, hogy ehhez a maghoz csapódnak még komoly létszámban olyanok, akik most találkoznak majd először, az immár régi szépségét idéző skanzenel, és ebbe szeretnek majd bele, lesznek rendszeres látogatói. Akár csak azért, hogy a kápolna mellett ülve hallgassák a természet zenéjével fűszerezett csendet, és gyönyörködjenek a páratlan látványban.

Bizakodjunk hát, hogy egy örömteli, nagy feltámadás szemtanúi lehetünk, és Szántódpuszta fénix madara, nem csak hogy feltámad poraiból, hanem kecsesen szárnyal majd, sokunk nagy gyönyörűségére.

Etemez Edgár

Somfai Péter: Hova tovább?

(Megjelent a klubradio.hu oldalon 2023.11.13-án)

Elegendő volt a szalonfasiszta képviselőnőnek kirohannia a világ idej legjobb fotóit bemutató kiállítás egyetlen képsorozata ellen, a mélymagyar kulturális miniszter máris összecsapta a bokáit, és ugyanazzal a lendülettel kirúgta állásából az ország legnagyobb muzeuma élére alighogy kinevezett korábbi pártkatonából lett főigazgatót.

Erről az egész örületről egy 1962-es szovjet történet jut eszembe. Hruscsov, az akkori pártfőtítkár, aki 1956-ban egy emlékezetes, négy órás beszédben lerombolta a sztálinizmus mítoszt, meghirdette a politikai enyhülés programját. Az akkori keményvonalas szovjet világban szinte forradalmi lépésnek számított, hogy a párt elengedte a művészeti területek szigorú ellenőrzését is.

Már nem volt kötelező olyan képeket, szobrokat „gyártani”, amelyek a szocialista realizmus szülöttei voltak. Viszonylagos szabadságot engedett az addig kemény kézzel felügyelt kultúrának, amelynek első nagy seregszemléje az 1962 decemberében megnyitott avantgárd kiállítás volt

Maga a párt főtitkára is ellátogatott a megnyitóra, de az ott látottakon eluriant az „agya”. A galériában kiállított műveket egyszerűen „kutyaszarnak” nevezte, kopasz feje majdnem lila lett a dühtől, úgy kiabált a rendezőkkel. „Egy számár is jobb képeket tud maszatolni a farkával!” – ordította, majd amikor meglátta Ernszt Nyeizvésznij szobrász alkotásait, végképp kiakadt. „Degenerált művészet!” – mondta, és kirohant a kiállításról.

Az ügy Manézs-affér néven vonult be a művészettörténelembe. Egy hét múlva a Pravda cikkezett a „művészeti puritanizmus” szükségességéért kiáltva, de talán nem volt eléggé hangos, mert a kiállítást nem zárták be. A Manézs igazgatóját nem

bocsátották el. A művészeket sem érte további atrocitás. A hátralevő időben a látogatók hosszú sorokban álltak, hogy azt a sok „kutyaszart” maguk is láthassák. Pár évvel később, leváltása után egy interjúban Hruscsov megkövette a „kutyaszart” alkotóit. „Bunkó voltam” – nyilatkozta.

1971-es halála után a veje, Boris Zsutovszkij festőművész Neizvésznijt kérte meg, készítse el a síremléket. Akik jártak már a moszkvai Novogyevicsi temetőben rendszerint elzárándokolnak ehhez az emlékhöz. Nem azért hogy a kegyeletüket róják le a volt pártvezető emléke előtt. A szobrász a fekete-fehér márványlapok közé illesztett aranszínű szoborfejjel fejezte ki: elismeri Hruscsov érdemeit és gyengeségeit. De megbocsátott neki, mert a képeket nem égették el, a szobrokat nem törték össze, noha akkoriban a párt első embere akár ezt is megtehetette volna.

Aki egy kicsit is ismeri Kelet-Európa huszadik századi viharos éveinek kultúrpolitikai kacskaringóit, az ílyesmin biztosan nem lepődik meg. Legfeljebb csak azon, hogy a következő évszázad közepéhez közeledve, Magyarországon ismét a középkorra hajazó ízlés diktatúrával találja szembe magát az ember.

1933-ban a nemzetiszocializmus által értéktelennek, veszélyesnek ítélt műveket Berlinben nyilvános elégették a nácik. A tűz martalékává lettek Erich Kästner, Bertold Brecht, Karl Marx, Thomas Mann, Sigmund Freud, Albert Einstein művei. Nyolcvanhét évvel később a magyar nemzeti radikális párt szalonfasiszta képviselője nyilvánosan bedarál egy mesekönyvet, mert abban neki nem tetszően a másságról szóló történetek vannak. 2023-ban feláll az ország házában és követeli, hogy a „gyermekvédelem” szellemében cenzúrázzák a kulturális alkotásokat...Hova tovább? Mi következhet még?

Gesztai Péter vallomása:

(forrás: G.P. facebook oldala)

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy ISKOLA, ahol becsülték a tudást, a tehetséget, a szorgalmat, a jellemet - és becsülték a tanárokat is. Ebben az ISKOLÁBAN tanított a regénybéli Rácz tanár úr, aki nemcsak Nemeceket, Bokát, Cselét és a többieket tanította, hanem valóságos Rácz tanár úrként Neumann, Wignert, Harsányit, és magyar gyerekek ezreit, akik közül persze nem mindenki lett Nobel-díjas, de mindenki esélyt kapott rá, hogy olyan tudást szerezzen, amivel boldogul, előre jut, fejlődik, épül, és épít. Nekem két kezemen sem férnek el azon tanárain, akik nemcsak tudással, de ambícióval, morállal, kíváncsisággal ruháztak fel, akik elvárásainak jó volt megfelelni, akik személyiségükkel erősen hatottak rám, és akikre elismeréssel, sőt szeretettel emlékezem, még akkor is, ha diákként néha mumusként gondoltam némelyikükre, hiszen olyasmit követeltek meg tőlem, ami nehezemre esett: meghaladni kényelmes önmagamot. Tudom, hogy ma is sok Rácz tanár úr, és még több Rácz tanárnő él, dolgozik, küszködik, miközben meg nem becsültsége, el nem ismertsége és megkötöttsége miatt égnek emelt szemmel megy be az órára, ha arra gondol, milyen ISKOLA az, ahol a tanár (Rácz tanár úr) kevesebbet keres, mint a biztonsági őr (Janó, a grund őre)? Tudom, hogy sok egykori évfolyamtársam van, akikkel együtt jártam az ELTE tanárképzőjére, és még mindig tanítanak, miközben én nem voltam elég bátor, hogy pedagógusnak menjek - mert pedagógusnak lenni nem csak szakma, hanem hivatás, mint az orvoslás. Egykori tanári diplomám most dörömböl a fiókban, és emlékeztet rá, hogy szolidaritást kell vállalni velük, és mindazokkal, akik annak az egykor ragyogó ISKOLÁNAK mára fényét veszített tantermében csikorgó krétával vésik fel a táblára, hogy figyeljetek ránk, mert jobbat és többet érdemlünk! Mi vagyunk, akiknek felelősséget kell vállalnunk, milyen tudásra és etoszra épül a jövője ennek az országnak, mi vagyunk, akik tanítjuk a fiaitokat és lányaitokat magyarul beszélni, a nagyvilágot megérteni, a szépet és jót befogadni, emberként viselkedni, okosan gondolkodni, szabadnak lenni, bátran kiállni magukért és egymásért, mi vagyunk a tanárok, MI VAGYUNK A GRUND!

Műsorajánló

Egy Bokros Lajossal készült interjút ajánlunk figyelmükbe, amely 2023. március 4-én hangzott el a Klub Rádióban, s amit teljes egészében (50 perc) visszahallgathatják az alábbi (vagy a QR-kód alatti) linken: <https://www.youtube.com/watch?v=C8srx7onotQ>.

Azóta ugyan eltelt majd egy év, de a mi felfogásunk szerint az ott elhangzottak ma is aktuálisak, melynek fontosabb megállapításait az alábbiakban kivonatossan ismertetjük:

Összességében lesújtó a véleménye az egykori miniszternek a jelenlegi magyar közállapotokról. Ő úgy látja, hogy az állam nem végzi el azokat a szükséges feladatokat, ami pl. az egészségügyben, a szociálpolitikában kötelező lenne. Ellenben beavatkozik olyan társadalmi folyamatokba és területekre, ahol egy demokratikus rendszerben nem lenne dolga. Lásd a polgárok magánélete, a magángazdaságok támogatása, média viszonyok.

Bokros Lajos szerint hazánkban nem csak gazdasági és pénzügyi válság van, hanem kulturális és erkölcsi is. Az előbbi megváltoztatása, helyreállítása szerinte 5 év alatt megtörténhet, de az utóbbihoz kell 100 év!

Ezzel párhuzamosan súlyos baj az is, hogy Orbán Viktor Nemzeti Szégyen Kormány (sic!) akadályozza és aláássa annak a demokratikus, liberális érdekek és értékvédelmi szövetségnek (Európai Unió) a működését, amelynek egyértelműen hasznélvezői vagyunk.

Arra a kérdésre, hogy ezt a magatartást az EU döntéshozói miért nézték tétlenül olyan sokáig, a válaszában a volt EU képviselő két okot említett:

1. Hosszú ideig, főleg amikor a Fidesz az Európai Néppárt tagja volt, voltak hívei és támogatói Orbán Vikornak, először a pártcsaládban kellett megvilágosodni a képviselőknek.
2. Kis ország vagyunk (nem csak területileg, erőforrás, ásványi anyagok, termőföldek tekintetében is) és ezáltal érdektelenek. Amikor viszont a területileg háromszor nagyobb 40 milliós Lengyelországban is hasonlóan viselkedett a Kaczynski vezette kormánypárt, felgyorsultak az események.

A külső feltételek erősen hatnak a belpolitikai viszonyokra, ezt 1848, 1956 (Hruscsov beszéde az SZKP XX. kongresszusán), 1990 (Gorbacsov fellépése) példája jól mutatja.

De a problémáinkat az országon belül kell/kellene megoldanunk, ahol viszont nincs egységes értelmiség és ellenzék. Hiába a mélyszegénységben élők számának növekedése, forradalmakat sehol nem a szegények csinálják, hanem a középosztály lecsúszó rétegei. Az elégedetlenkedő csoportok között viszont nincs szolidaritás, pedig történetesen az oktatásban olyan mértékű a tanszabadság blokkolása, amilyen még a Horthy rendszerben sem volt. A vitákat nem meggyőzéssel, hanem erőszakkal rendezik.

Bokros Lajos meggyőződéssel vallja, amíg Magyarországon nem áll vissza a piacgazdaság és a jogállam, addig biztonságos, jobb életről a társadalom zöme csak ábrándozhat.

Névjegy:

Bokros Lajos 70 éves magyar közgazdász, egyetemi tanár, politikus, 2009–2014 között európai parlamenti képviselő, korábban a Horn-kormány második pénzügyminisztere, az 1990-es évek magyar költségvetési kiigazítási csomagjának névadója, a Közép-európai Egyetem korábbi vezérigazgatója. A róla elnevezett Bokros-csomag a rendszerváltozás óta a legnagyobb méretű gazdasági kiigazítás volt Magyarországon. A 2010-es magyarországi országgyűlési választáson az MDF miniszterelnök-jelöltje volt.

Impresszum:

Felelős kiadó: Herényi Károly
Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület elnöke
Szerkesztő: Szabó József - Telefon: 06-20-265-6-265
e-mail: mosolygobalatonfoldvar@gmail.com
web: www.mosolygofoldvar.hu

Újságunk kiadását támogató, számlaszámunkra (10403923-50526966-84691001) érkező adományokat nagy tisztelettel megköszönjük, és igyekszünk megszolgálni.

Nyomda: TRADEORG Kft. Balatonfűzfő

Az újság elkészítésében résztvettek:

Etemez Edgár, Herényi Károly, Kárpáti Péter,
Dr. Kovács Zsolt, Mayer Mariann, Szabó József.

Ingyenes kiadvány

Ady Endre: A ló kérdez

Lovamra patkót senki nem veret,
Be szerencse, hogy senki sem szeret:
Kocogok, lógok követlen úton
S hogy merre megyek, nem nagyon tudom.

S a rossz úton, mert minden ellovan,
Felüti néha fejét a lovam
És megkérdi, míg szép feje kigyúl:
Hát mi lesz ebből, tekintetes úr?

Ön is tudja?

Hogy 2022/23 telén 282 honfitársunk fagyott meg, ahogy a hivatalos statisztika fogalmazott „az igen nagy hideg miatt”. A kihűléses halálesetek 61,7 %-a az áldozatok otthonában, 20 %-a közterületen fordult elő. Mindeközben országszerte több, mint félmillió lakás áll üresen. Tessék mondani hol itt a gondoskodó állam???

Hogy ha megkérdeznénk egy általánosan tájékozott, normális ésszel élő embert a világon bárhol, hogy szerintük melyik két zászló leng a magyar Országház épületén, valószínűleg nagyon kevesen tudnák a helyes választ: a magyar és a székely !!! Kell még bizonyíték a pszichiátriai beutalóhoz, vagy ennyi is elég?

Hogy Orbán Viktor a Fidesz tisztújító kongresszusán azt találta mondani, hogy ő nindzsa-kormányt vezet. Csak hogy tudjuk, a Wikipédia szerint: A nindzsa a japán feudális társadalom "árnyharcosa" volt. A samurájokkal ellentétben a nindzsa a sötétség és a lopakodás mestere, aki inkább a ravaszságban, kémkedésben és gyilkosságban jártas.

Hogy Orbán Viktor decemberben részt vett legújabb barátja Javier Milei argentin elnök ünnepélyes beiktatásán, aki történetesen korábban mocskos kommunistának nevezte saját honfitársát Ferenc pápát.

Hogy az ország miniszterelnöke szem és gyomorforgató módon azt állította, hogy Ukrajnában azért nem beszélhetünk háborúról, csak katonai hadműveletről, mert nem előzte meg hadüzenet. Ezzel valószínűleg csak magát akarta mentetgetni, mondván ha nincs háború, nincsenek háborús bűnösök se, nyugodtan barátkozhat Putyinnal, aki ellen a Nemzetközi Büntetőbíróság háborús bűncselekményekért viselt feltételezett felelőssége miatt elfogatóparancsot adott ki. Túl az orosz propaganda terjesztésén történelemből is megbukott, mert ahogy Ungváry Krisztián leírta, „Magyarország sem üzent hadat a Szovjetunióknak, mégis belépett a második világháborúba.” Arról nem is beszélve, hogy az országban 2024. május 24-ig háborús veszélyhelyzetet tart fenn az általa uralt kormány.

Hogy várjuk és reméljük a magyar bíróság független működését, ahol a Kúria elnöke Varga. Zs. András, aki Romániából érkezve, soha nem működött bíróként, ezzel szemben Polt helyetteseként fungált, s lett politikai kinevezett. Aki egy most nyilvánosságra került jegyzőkönyv szerint írott és íratlan szabályokat semmibe véve nevezte ki saját feleségét tanácsvezető bírónak, továbbá egy bírói tapasztalattal nem rendelkező ex-államtitkárt a Kúriára bírónak, aki azonnal olyan ügyekben bírászkodhatott, amelyben érdekelt volt saját korábbi főnöke, Varga Judit igazságügyi miniszter. A másik vezető Senyei György az Országos Bírói Hivatal elnöke szintén politikai kinevezett, aki - legalábbis Varga Zs. Szerint érintett - a Schandl ügyben.

Hogy mekkora szemfényvesztés amikor a kormány propaganda azt harsogja, hogy minket követ a világ, Magyarország előre megy, hamarosan utolérjük Ausztriát. Ahol történetesen egy éves autópálya matrica forintban 36.500, Svájcban 16.500, nálunk 57.260. És a jövedelmi viszonyok meg többszöröse a hazainak.

Hogy érdekes helyzet alakult ki az ország dél-keleti régiójában. „A románok lakni járnak ide, a magyarok pedig vásárolni oda.” Romániában az élelmiszerek olcsóbbak, nálunk az ingatlanok az elnéptelenedés miatt. Így pl. Battonyán 20 év alatt 2 év félszeresére nőtt a román nemzetiségű lakosok aránya. Jelenleg 600 főt számlálnak a 6.000 lélekszámú kisvárosban.

Hogy mélyponton van a magyar születésszám? A modernkori történelemben még soha nem volt ilyen kevés újszülött, 86.000 gyermek. Szakemberek az okot a népesség fogyásában, és a hajlandóság csökkenésében látják.

Hogy az EUROSTAT adatai szerint az EU tagországai közül hazánk Bulgária után a 2. legszegényebb ország?

Hogy 2024-ben a nem lakossági ivóvízért nettó 576 Ft-ot, a szennyvízért nettó 881 Ft-ot kell fizetni. Ezen kívül egységes lesz országosan, ezzel megszűnik az eddigi áldatlan állapot, hogy 900 féle vízdíj volt.

Hogy az OECD országaiban a heti bér dollárban így néz ki kivonatossan: Izland 1528, Luxemburg 1505, USA 1490, Svájc 1404, Belgium 1247, Magyarország 547, Mexikó 321.

Hogy a Stockholmi Környezetvédelmi Intézet adatai szerint a káros anyagok kibocsátásának 16 %-áért életmódjuk által a leggazdagabbak 1 %-a tehető felelőssé, azaz 77 millió ember. Ugyanennyi mennyiségért a legszegényebbek közül mintegy 5,1 milliárd földlakó okolható.

Hogy 50 éves lett „Győzike” aki egy törökországi luxus szállodában ünnepelte születésnapját. De számunkra nem ez a felhőborító, hanem az, hogy Veresné Novák Katalin az ország papíron első számú közjogi méltósága is felköszöntötte. Ezzel azt bizonyította, hogy nem érdekli az elnöki hivatal tekintélyének megóvása, csak a Fidesz szavazatok számítanak. A nemzet egységének ápolása jegyében egy olyan valakit ünnepel, aki még semmi érdemit nem tett le a nemzet asztalára, szemben a keményen dolgozó kisemberek millióiról, akikre nem jut semmilyen figyelem.

Egy képviselői indítvány margójára:

A Kikötői üzletsor felszámolása céljából az Önkormányzat hosszú időn keresztül előbb pereskedett, majd később tárgyalta a vállalkozókkal. Ezzel összefüggésben 2023. december 14-én hoztak egy határozatot, mely szerint amennyiben 2024. január 15-ig nincs aláírt szerződés, a január 25-én esedékes testületi ülésen ismét napirendre veszik a kisajátítási eljárás elindítását. Ezek ismeretében kérjük elolvasni az alábbi konstruktív megoldási javaslatot tartalmazó beadványt, melyről lapunk megjelenésének időpontjában már tudni fogjuk, hogy mi a döntés?

Képviselői előterjesztés
Balatonföldvár Város Képviselő-testülete részére
a 2024.01.25-én tartandó nyilvános ülésre
Előterjesztő: Dr. Kovács Zsolt képviselő

Tisztelt Polgármester Úr, Tisztelt Képviselő Társaim!

A rendelkezésemre álló, többnyire informális információk alapján, számomra az a kép rajzolódik ki ebben a témakörben, hogy az önkormányzat egy aránytalanul nagy áldozatot készül hozni a kikötői üzletsor szanálására.

Ami konkrétan már mindenki által tudható, hogy az üzlettulajdonosokkal kötendő egyezség része, a most önkormányzati tulajdonában álló **volt rendőrség épületét és a „Keringő” ingatlan együttes legnagyobb épületét érintő vagyonátadás**. Ezek mindenki számára jól látható módon földmérő által körbe jelölt ingatlanok. Van még egy kijelölt terület a **Fesztivál tér** a parton. Ez közterület, itt vélhetően terület használatba adásáról lehet esetlegesen szó. Ezen önkormányzati tulajdonban lévő ingatlanok tulajdonjogának átadása nagyságrendileg **kettőszáz millió forintos önkormányzati üzleti vagyonvesztést jelentene. Emellett továbbiakban nagyságrendileg ugyanekkora tervezett készpénz ráfordításra is lehet még pluszban számolni**. Ebben van azoknak a tulajdonosoknak – akik nem kapnak csere tulajdont – a fizetett vételár, ügyvédi költségek, földmérői költségek és egyéb ügyviteli és engedélyezési költségek. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt, hogy az önkormányzatnak kell majd a megvásárolt épületeket lebontania, a közműveket felszámolnia, területet rendeznie és annak későbbi végleges funkcióját megteremtenie. Természetesen mindez egy becslés a részemről – a testületi ülésre ezúton kérek tényleges számokat! – de nehéz elképzelni, hogy a fent említettek összességében **ne érnék el az ötszázmilliós üzleti vagyonvesztést** és költségeket együttvéve. Ez az összeg az előző évek adatai alapján nagyságrendileg az éves önkormányzati működési költségvetésnek az 50%-a!

Figyelembe véve az önkormányzat jelenlegi anyagi helyzetét, a legnagyobb értékű és legjelentősebb ingatlana (Vitorlás Klubház) 2023 nyarán történő eladása ellenére történő **eladósodottságát**, valamint azt a gazdasági környezetet, amibe az önkormányzatok kerültek és a jövőben kerülhetnek. **Emlékeztetni szeretném a Tisztelt Képviselő társaim, hogy az önkormányzat 2019 óta 542 millió forint hitelt vett fel, valamint a tavalyi évben döntött további 350 millió forint felvételéről, ez összesen 892 millió forint, mely csak a tőke összege! Számított kamatokkal együtt ~ 1,2 milliárd forintot kell visszafizetni 10 éves futamidők alatt!**

Nem beszélve a Szabadtéri színpad költségeiről, amelyre szintén milliárd forintnyi pénz költődik 5-6 éve, készülségi fokát szintén nem részletezve!

Ezek a terhek és az ezért cserébe kapott városképi és egyéb szempontok alapján nagyon vitatható eredmény, nem érték arányos, mely hosszú távra meghatározhatja az önkormányzat mozgásterét, ezzel a város fejlődési lehetőségeit, a helyi társadalom mindennapjait. **A 2024 júniusi önkormányzati választásokig működő jelenlegi képviselő-testület tagjainak erkölcsi kötelessége is, hogy ésszerű és a közpénzekkel való felelős gazdálkodás elveinek figyelembe vételével hozzon döntést. Az ügy súlyára, azaz az önkormányzati költségvetésre és vagyonra gyakorolt negatív hatásokra tekintettel (amennyiben javaslatommal ellentétes döntés születne), név szerinti szavazást kérek.**

Az üzletsor szanálásra szánt összeg, költség, véleményem szerint nem értékarányos, egyszerűen nem ér meg ekkora áldozatot! További veszteségként, áldozatként kell még figyelembe venni az így elvesző vállalkozói, építmény és egyéb adóbevételeket – ezeket szintén kérem pontosítani az testületi ülésre! – és a város vendégvonzó képességében keletkező hiányt. Mert ismerjük el, az ottani kínálat nem akármilyen színfoltja a Balatonpart kulináris élvezeteinek a nyaralók szerint is.

Két konkrét javaslatom van: az előzményekben vázolt anyagi eszközöket – amennyiben az az önkormányzat rendelkezésére áll – az önkormányzat a megkezdett, de be nem fejezett fejlesztéseinek befejezésére koncentrálja, így a „Kultkikötő”/Szabadtéri színpad befejezésére és a „Keringő” városközpont rehabilitációjára. Ezzel elkerülhető lenne egy további hitelfelvétel és eladósodás.

Javaslom az üzlet tulajdonosokkal haladéktalanul megkezdeni egy egyeztetés sorozatot a ténylegesen meglévő esztétikai problémák megszüntetésére. Meggyőződésem, hogy lehetne olyan megoldást találni, ami a tulajdonosoknak és az önkormányzatnak is elfogadható eredményt hozna. Nem tudok róla, hogy ilyen irányú közös gondolkodás bármikor felmerült valaha is, pedig az egyik legfőbb ha nem a legfőbb érv az üzletsornak a az adott helyszínen külsőleg nem megfelelő külső megjelenése.

Kérem a Képviselő-testületet, hogy előterjesztésemet tárgyalják meg és kérem név szerinti szavazással az alábbi határozati javaslatom elfogadását:

- Balatonföldvár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete a kikötői üzletsor vonatkozásában az üzlettulajdonosok tulajdonában lévő, balatonföldvári 19/A-20/F hrsz-ú kikötői felépítmények tulajdonjogának, földhasználati jogának, a tulajdonosok bérleti jogának önkormányzat általi pénzbeli megváltását / csereügyletét nem támogatja, különös tekintettel**
 - ✓ a közpénzek felelős felhasználásának alapelveire,
 - ✓ az önkormányzat jelenlegi és további eladósodására,
 - ✓ a csereügylet értékaránytalanságára,
 - ✓ Balatonföldvár vendégvonzó képességében keletkező jelentős hiányra,
 - ✓ kieső vállalkozói adóbevételekre.
- Balatonföldvár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete az érintett ingatlanok vonatkozásában kisajátítási eljárást nem kezdeményez.**
- Balatonföldvár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete a korábbi elképzelései szerint pénzbeli megváltásra rendelkezésre bocsájtandó pénzeszközeit az önkormányzat által megkezdett, de be nem fejezett fejlesztéseinek befejezésére használja fel, mely részleteiről a soron következő Képviselő-testületi ülésre készüljön előterjesztés (pl. felhasználható pénzeszközök pontos nagyságrendje, befejezéshez szükséges forrás nagyságrendje, rendelkezésre bocsájtás ütemezése, elkészülés várható időpontja).**
- Balatonföldvár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete felkéri a Polgármestert, hogy haladéktalanul kezdeményezzen tárgyalásokat a kikötői üzletsor tulajdonosaival a meglévő üzletsor esztétikai megjelenésének kijavítása, megváltoztatása érdekében.**

Balatonföldvár, 2024. január 11.

Tisztelettel: Dr. Kovács Zsolt s.k. képviselő

József Attila: Karóval jöttél

Karóval jöttél, nem virággal,
feleseltél a másvilággal,
aranyat ígértél nagy zsákkal
anyádnak és most itt csücsülsz,
mint fák tövében a bolondgomba
(így van rád, akinek van, gondja),
be vagy zárva a Hét Toronyba
és már sohasem menekülsz.
Tejfoggal kőbe mért haraptál?
Mért siettél, ha elmaradtál?
Miért nem éjszaka álmodtál?
Végre mi kellett volna, mondd?
Magadat mindig kitakartad,
sebedet mindig elvakartad,
híres vagy, hogyha ezt akartad.
S hány hét a világ? Te bolond.
Szeretted? Magához ki fűzött?
Bujdokoltál? Vajjon ki űzött?
Győzd, ami volt, ha ugyan győzöd,
se késed nincs, se kenyered.
Be vagy a Hét Toronyba zárva,
örülj, ha jut tüzelőfára,
örülj, itt van egy puha párna,
hajtsd le szépen a fejedet.

FEKETE ISTVÁN: HALLGATOM A SZÍVEM

Ha majd egyszer leáll,
és elszakad a testemtől az,
ami én vagyok,
lehajlok még egyszer,
és megcsókolom a szívem;
megcsókolom,
mert szeretted engem,
és szerette az egész világot.
Jól tudom: a fényt a szemem itta,
a dalt a fülem fogta,
a simogatást a kezem érezte,
szép utakon a lábam vitt,
és a gondolatok a fejemben születtek,
mint az ég távoli villódzása,
de mindezt a szívem gyűjtötte össze,
és belőle lett minden, ami Szeretet.

A walesi bárdok nyomában

A karácsonyi ünnepeket Angliában töltöttem a fiam családjával. Nagy örömmre csatlakozott hozzánk a Franciaországban élő legidősebb kisunokám és a lányom is. A francia unokám Adrián, az iskolában angolul tanul, az Angliában élő Tamáska, franciául. Mindketten 12 évesek. Reméltük, majd tanulnak egymástól. Mivel Adriánék angol órán Cardiffről olvastak, nosza, elindultunk a két kisleányval felderíteni Wales fővárosát.

Wales egyike az Egyesült Királyság négy tagországának, saját kormánnyal rendelkezik. A walesi lakosok brit állampolgárok. A városba érkezve feltűnt, hogy a feliratok walesi és angol nyelvűek, hiszen a lakosság kelta eredetű. Az angolon kívül a helyi lakosok beszélnek még az ősi walesi, cymru nyelvet is. Szerintük ők az igazi britek, és nem az angolok. A walesi nyelv az indoeurópai nyelvcsalád kelta ágához tartozik. A kelták már az időszámítás előtt 600-ban ideérkeztek.

A vasútállomásról egy pillanat alatt a belvárosban találtuk magunkat. Hangulatos sétálóutcán keresztül ballagtunk. Mindenhol ajándékboltok kínálták a vörös sárkányos ajándéktárgyakat, hiszen a walesiek ősi jelképe a sárkány. Hamarosan ott is álltunk a cardiffi vár kapujánál. A várat normann hódítók építették 1093-ban egykori római erőd alapjaira, majd egy nemesi család birtokába került, akik kastély résszel bővítették. A szépen berendezett kastély megtekintése után ismét vonatra szálltunk, mert az eső szakadni kezdett. A történet többi része már a vonaton folytatódott, ott meséltem a gyerekeknek a walesi bárdokról.

Kik is voltak a bárdok? A bárd szó jelentése, hangosan imádkozó éneklő. A bárdok, saját szerzeményüket hárfán, lanton előadó hivatásos előadóművészek, vándorénekesek voltak. Az ősi keltáknál, a druidák csoportjához tartoztak, a társadalmi ranglétra legfelsőbb fokán álltak, és igen nagy tisztelet övezte őket.

Walesben van egy hagyományos ősi énekverseny az Eisteddfod, amit 1176-ban rendeztek meg először a bárdoknak, akik lanttal kísérték az énekeiket. Ezt a hagyományt felélesztették a 17-18-században, és a mai napig dalolnak a bárdok. Arany János egy igaz történet alapján írta meg „A walesi bárdok” c. balladáját. Csúfnevén, Nyakigláb” Eduárdnak, vagyis 1. Edwardnak csak másodsorra, 1277-ben kemény küzdelemmel és az azt követő véres megtorlással sikerült leigáznia az addig önálló, függetlenségéért harcoló Walest. A történetírók megírták, hogy Edward királynak rendszeresen voltak dührohamai, kegyetlenkedő, hirtelen haragú volt. Montgomery, ahol

vendégül látták a győztes királyt, ma egy kicsi, 1200 lakosú walesi városka. Vára valóban létezett, most is áll, de már csak a romjai láthatóak. Itt történt, hogy a kegyetlen zsarnokot nem éltették a bárdok, ezért a monda alapján kivégeztetett 500 dalnokot.

„Hiszen évszázadokon át a nemzeti lelkesedés, a nemzeti hőskultusz és ha kellett, a nemzetármadók elleni gyűlölet apostolai voltak.

Walesben ők voltak a szellemi élet egyedüli képviselői.” Így igazán hihető, hogy útjában álltak a zsarnok királynak. A magyar szabadságharcot is kegyetlenül levertek, és Ferenc József magyarországi látogatása alkalmából felkérték Arany Jánost is, hogy írjon köszöntő verset a császárnak. Ő erre nem volt hajlandó, de megtévesztve a cenzúrát, megírta és nyomtatásban is megjelentette „A walesi bárdok” című versét „Ó-angol ballada” címmel, mintha a költemény fordítás lenne. A költeményre a walesi magyarok hívták fel a Montgomery város figyelmét. Ezért 2011-ben a városban díszpolgári címet kapott Arany János, valamint emléktáblát is avattak a tiszteletére halálából, hiszen minden évben magyar gyerekek, felnőttek ezrei tanulják meg Montgomery nevét. A kulturális kapcsolatok azóta sem szakadtak meg, ellenkezőleg fokozatosan bővülnek. Sir Karl Jenkins híres walesi zeneszerző 2011-ben komponált egy szimfonikus kantátát a költemény szövegére, Budapesten volt az ősbemutatója.

Arany János verse a költők, művészek, felelősségét hirdeti. Mi a teendő a mai zsarnok „Eduárdokkal” szemben, de nem csak a költőknek, hanem az egyszerű halandóknak is, mint mi vagyunk? A vers válasza ÖRÖKÉRVÉNYŰ:

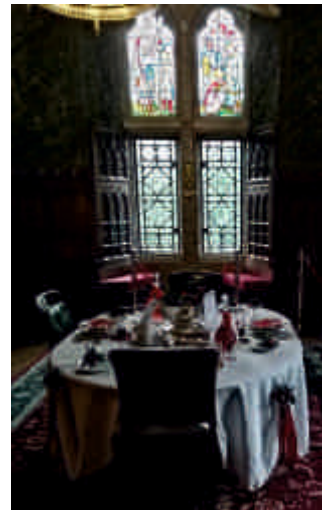
„De egy se birta mondani, Hogy: éljen Eduárd.”

Így lett magyar óra a vonaton az angol és a francia helyett. Természetesen az egész verset is meghallgatták, mert szerencsémre a vonaton nem volt más választásuk!

Este pedig következett egy angol nyelvű társasjáték a Cluedo. Én is megtanultam mi az a candlestick (gyertyatartó), living room (nappali), rope (kötél), dining room (ebédlő), kitchen (konyha). Talán nem is vagyok reménytelen eset az angoltanuláshoz?

A walesi bárdokat már lefordították angol valamint cymri, walesi nyelvre is. Remélem, hogy a walesi gyerekek is egyszer a tankönyvükből fogják olvasni a Walesi bárdokat, és azt is tudni fogják, hogy ki volt Arany János?

Mayer Mariann

Volt egyszer egy...

(Somogyi Városok Viadala)

Mégpedig 1999 novemberében. Abban az időben, amikor 12 városa volt Somogy megyének (ma már 16 van), név szerint: Balatonboglár, Balatonföldvár, Balatonlelle, Barcs, Csurgó, Fonyód, Kaposvár, Lengyeltóti, Marcali, Nagyatád, Siófok, Tab.

Városunkat a mellékelt fotón látható csapat képviselte. Felső sorban: Holovits Huba, Scheich János, Szabó Krisztián, Andorka Péter, Terdik István, Molnár Sándor, Hajnal Péter.

Alsó sorban: Szabó Szilvia, Horváth Ágnes, Vogel Betti, Ángyán Katalin, Szalay Szilvia.

A baráti sporttalálkozó megnyitóján Dr. Gyenesei István fővédnök, a Somogy Megyei Közgyűlésének elnöke, a Magyar Olimpiai Bizottság alelnöke ezekkel a szavakkal köszöntötte a résztvevőket:

„Kedves Barátaim! Keveseknek adatik meg, hogy évezred fordulónak lehetnek részesei. Kívánom Somogy 12 városának, hogy ugyanolyan jókedvvel, elszántsággal, küzdeni tudással fogadja a harmadik évezred kihívásait, mint ahogy csapataik versenyeznek a Somogyi Városok Viadalan. Hajrá Somogy! Nemes versengést, évezredre szóló sikereket kívánok!”

A Somogyi Hírlap így írt az eseményről:

„Te gyék a szívükre a kezüket, s mondják meg őszintén: láttak már Önök felszabadultan mosolygó polgármestert? S azt vajon el tudják képzelni, hogy a választópolgárok őket ünneplik, hangosan és ütemesen skandálják a nevüket? Mert én bizony – azzal a több mint félezer emberrel együtt, aki ott volt tegnap Kaposváron a városi sportszarnokban, láttam és hallottam” (Fenyő Gábor). S ha ehhez hozzá tesszük, hogy a közönség, a szép számú szurkoló is fergeteges hangulatot varázsolt, emelve az esemény rangját, valóban szuper rendezvény volt. Talán az se volt véletlen, hogy a balatonföldvári közönség fotója a Somogyi Hírlap címlapján volt látható.

Nem ünneprontás akar lenni, csak szomorúan állapítjuk meg, hogy ez egy vándor kupáért kiírt verseny első állomása volt, aminek sajnálatos módon nem lett folytatása.

S ha már verseny, illik szólni a végeredményről is, ami miatt nem kell szégyenkezünk, ugyanis a dicsőséges 6. helyet értük el, ami egy kiskorú várostól (5 évesek voltunk akkor) elég szép teljesítmény, a modern olimpiákon pontot ér.

Közéleti Fórum

(A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület szervezésében)

a

Bajor Gizi Közösségi Ház kistermében
2024. január 26-án (pénteken) 17,00 órától

Előadást tart:

Závecz Tibor

szociológus (szakterülete a politikai közvélemény kutatás).
Korábban a Szonda Ipsos, ma a Závecz Research ügyvezető
igazgatója

Minden érdeklődőt tisztelettel hívunk és várunk!